

שמותר להשהות, וכחנניא.

גרופה.

אמר ליה אביי לרב יוסף: בר מיניה דרב יהודה, אין להוכיח מדרב יהודה, דכיון דמסוכן הוא, שפעמים אוחזו בולמוס, ולפיכך אפילו בשבת נמו שרי למעבד ליה להשהות עברו על כירה שאינה גרופה.⁽⁵¹⁾

ואילו הנני מסתפק מה הדין לשהות על כירה שאינה גרופה, לי ולך, שאיננו חולים, מאי?

אמר ליה רב יוסף לאביי: בסורא משהו, ומכאן שמותר להשהות על כירה שאינה

והיכן מצינו שבסורא נהגו להשהות?

דחא רב נחמן בר יצחק מרי דעובדא הוה [מדקדק במעשיו], ומשהו ליה ואכיל.⁽⁵²⁾

אמר רב אשי: קאימנא [הייתי מצוין] קמיה דרב הונא, ושהוין ליה כסא דהרסנא, השהו עברו על גבי כירה שאינה גרופה דגים קטנים, המבושלים בשמן וקמח, ואכל.

ולא ידענא מהו טעמו שהתיר שהיה על כירה שאינה גרופה, אי משוב דקסבר

ראשון.

ב. האם לדעת רבנן שאסור להשהות בכירה שאינה גרופה תבשיל כמאכל בן דרוסאי יהא מותר להשהות דבר המבושל כל צרכו. וכן כתבו התוס' בפירוש שני. וביאר הרמב"ן שהספק הוא אליבא דרבי יהודה דאמר לעיל ומה הן משהין על כירה גרופה, חמין ותבשיל. ומשמע, שבכירה שאינה גרופה אסור אפילו מבושל כל צרכו. ומאידך, יתכן שרבי יהודה מיירי במבושל כמאכל בן דרוסאי, אבל במבושל כל צרכו מותר אפילו בכירה שאינה גרופה.

ג. האם לדעת חנניא, שמותר להשהות ממאכל בן דרוסאי ואילך, יהא מותר להשהות גם מבושל כל צרכו ומצטמק ויפה לו. וביאור זה יתכן לפי רב האי גאון, שבמצטמק ויפה לו יש חשש גדול יותר ממבושל כמאכל בן דרוסאי. וכן לדעת בעל המאור שחנניא התיר ממאכל בן דרוסאי רק במצטמק ורע לו, האם התיר במבושל כל צרכו ומצטמק יפה לו.

ד. האם לדעת חנניא יש להקפיד ממידת חסידות שלא להשהות על כירה שאינה גרופה, ועל זה הביאה הגמרא דוגמאות מאמוראים שדקדקו בהלכה והשהו. וכ"כ הריטב"א.

ה. הר"ן כתב שאי אפשר לפרש שהספק הוא לכולי עלמא, כלומר למאן דאמר לשהות האם מותר להשהות באינה גרופה במצטמק ויפה לו [כמבואר באות ב] ולמאן דאמר להחזיר האם מותר להחזיר במצטמק ויפה לו או מצטמק ורע לו בכירה שאינה גרופה, שכן לא מצינו מי שמתיר להחזיר בכירה שאינה גרופה אפילו מצטמק ורע לו, וכמו שכתבו התוס' [לו ב ד"ה חמין], והרשב"א. אבל לדעת הריטב"א [ד"ה כללא] מותר להחזיר בכירה שאינה גרופה מצטמק ורע לו וכן הוכיח האגלי טל [אופה מב] מדברי התוס' ישנים. ולפי זה יתכן שהספק הוא האם מותר להחזיר במצטמק ורע לו, ופשטו לו שמותר.

51. רש"י פירש שמסוכן הוא מחמת שרגיל לאוחזו בולמוס וצריך למאכל מתוק וטוב, ותמה הרשב"א מדוע לא השהה על כירה גרופה. והריטב"א הביא מפרשים שהיה חולה מעים והותר לו להשהות בשבת על ידי גוי.

52. ראה בהערה לעיל שהבאנו דעות הראשונים בביאור הספק מהו לשהות, ויש לבאר את